

2. Dla celów, o których mowa w ust. 1, wynik 1959 r. koryguje się również o wskaźnik procentowy zmiany wysokości sprzedaży planowo deficytowych wyrobów i usług w 1959 r. w stosunku do 1958 r., a w przedsiębiorstwach, o których mowa w §§ 6, 7 i 8 — w stosunku do planu na 1959 r.

3. Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego określi w drodze zarządzenia, w jakich przypadkach koryguje się wynik za 1958 r. (wynik planowany na rok 1959) w celu obliczenia odpisu na fundusz zakładowy na 1959 r. Zarządzenie to powinno być wydane w terminie miesiąca od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

III. Środki dodatkowe na fundusz zakładowy oraz zmniejszenie wysokości odpisów.

§ 10. Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego może w porozumieniu z Ministrem Finansów zezwolić przedsiębiorstwu na zaliczenie na fundusz zakładowy całkowitego zysku osiągniętego z produkcji ubocznej określonego rodzaju artykułów.

§ 11. Przy ustalaniu, czy przedsiębiorstwu przysługuje prawo do dokonywania odpisów na fundusz zakładowy, jak również przy ustalaniu wysokości tych odpisów, wyłącza się akumulację osiągniętą przez przedsiębiorstwo z produkcji nietypowych artykułów i usług, nie objętych obowiązującymi cennikami (taryfami).

§ 12. Jeżeli wartość produkcji nietypowych artykułów i usług, o których mowa w § 11, przekracza 50% ogólnej wartości produkcji i usług — przedsiębiorstwo nie tworzy funduszu zakładowego.

IV. Zasady pokrywania wydatków na nagrody w przedsiębiorstwach, które nie tworzą funduszu zakładowego.

§ 13. 1. Przedsiębiorstwu, które nie spełnia warunków określonych w rozporządzeniu, jednostka nadrzędna może zezwolić po upływie I półrocza i 3 kwartałów na dokonywanie wydatków na nagrody do wysokości kwoty nie przekraczającej 0,2% planowanego na dany okres osobowego funduszu płac.

2. Wydatki, o których mowa w ust. 1, zalicza się na straty przedsiębiorstwa. Jeżeli jednak przedsiębiorstwo nie spełni tylko w pierwszym półroczu lub w trzech pierwszych kwartałach 1959 r. warunków do utworzenia funduszu zakładowego, natomiast spełni je w następnych okresach 1959 r., wydatki na nagrody dokonane zgodnie z ust. 1 traktuje się jako wypłaty obciążające fundusz zakładowy.

§ 14. 1. Przedsiębiorstwu, które zgodnie z § 12 nie tworzą funduszu zakładowego, jednostka nadrzędna może zezwolić na pokrywanie wydatków na nagrody, świadczenia oraz na zaspokojenie innych potrzeb pracowników — do wysokości 2% planowanego na 1959 r. osobowego funduszu płac, nie przekraczającej jednak kwoty osiągniętego zysku lub kwoty, o którą obniżono stratę. Wydatki te zalicza się do kosztów przedsiębiorstwa.

2. Zezwolenia na dokonywanie wypłat, o których mowa w ust. 1, mogą być udzielone po stwierdzeniu na podstawie sprawozdań o wykonaniu planu przedsiębiorstwa i sprawozdań finansowych, że przedsiębiorstwo osiąga w swej działalności gospodarczej pozytywne wyniki ekonomiczne przez:

- 1) zwiększenie produkcji i polepszenie jej jakości,
- 2) terminowe wywiązywanie się ze swych obowiązków wobec odbiorców,
- 3) wzrost wydajności pracy, oszczędną gospodarkę materiałową i likwidację marnotrawstwa,
- 4) prawidłową gospodarkę inwestycyjną.

V. Przepisy końcowe.

§ 15. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do przedsiębiorstw prowadzących eksperyment ekonomiczny, jeżeli w przedsiębiorstwach tych fundusz zakładowy tworzony jest na odmiennych zasadach.

§ 16. Na podstawie decyzji Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego wydanej w porozumieniu z Ministrem Finansów przepisy rozporządzenia mogą być stosowane do działających według zasad rozrachunku gospodarczego gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych, których przedmiot i rodzaj działalności uzasadnia tworzenie funduszu zakładowego oraz w innych jednostkach organizacyjnych, jeżeli ich urzędzenia księgowe pozwalają na ustalenie wyników działalności.

§ 17. W razie stwierdzenia nieprzestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia należy stosować sankcje przewidziane w art. 12 ustawy.

§ 18. W przedsiębiorstwach i jednostkach organizacyjnych, objętych przepisami niniejszego rozporządzenia, nie stosuje się dotychczasowych przepisów dotyczących finansowania wydatków na współzawodnictwo w zakładzie pracy oraz nagród indywidualnych za szczególne osiągnięcia.

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

188

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 7 maja 1959 r.

w sprawie rodzajów dokumentów, na podstawie których banki będą wykonywały dyspozycje pieniężne jednostek gospodarki uspołecznionej na rzecz jednostek gospodarki nie uspołecznionej, osób fizycznych oraz uspołecznionych sklepów komisowych.

Na podstawie art. 4 ust. 3 oraz art. 10 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o rozliczeniach pieniężnych jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 44, poz. 215) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie niniejsze dotyczy dyspozycji pieniężnych (gotówkowych i bezgotówkowych) jednostek gospodarki uspołecznionej wymienionych w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o rozliczeniach pieniężnych jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 44, poz. 215) oraz organizacji społecznych i zawodowych na rzecz:

- 1) jednostek gospodarki nie uspołecznionej,
- 2) osób fizycznych,
- 3) uspołecznionych sklepów komisowych za nabywane w tych sklepach przedmioty.

2. Rozporządzenie niniejsze dotyczy również dyspozycji pieniężnych jednostek państwowych na rzecz innych jednostek gospodarki uspołecznionej za dostawy, roboty lub usługi w przypadkach, gdy na podstawie obowiązujących przepisów udzielanie zamówień na takie dostawy, roboty lub usługi następuje na zasadach przewidzianych dla jednostek gospodarki nie uspołecznionej.

3. Przepisy niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania do dyspozycji pieniężnych:

- 1) Ministerstwa Obrony Narodowej i jednostek podległych Ministrowi Obrony Narodowej,
- 2) Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i jednostek podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych,

3) Centralnej Rady Związków Zawodowych, związków zawodowych i jednostek im podległych.

§ 2. 1. Dyspozycje pieniężne (§ 1 ust. 1 i 2) przekraczające w stosunku do jednorazowej transakcji kwotę 5.000 zł, a w stosunku do dyspozycji na rzecz przewoźników nie uspołecznionych bez względu na kwotę, powinny być składane we właściwym banku jednocześnie z oświadczeniem podpisanym przez kierownika jednostki będącej zleceniodawcą lub jego zastępcę oraz głównego (starszego) księgowego.

2. Oświadczenie powinno zawierać:

- 1) oznaczenie zleceniodawcy i zleceniobiorcy;
- 2) określenie tytułu i kwoty należności;
- 3) jeżeli dyspozycja stanowi zapłatę za dostawy, roboty lub usługi — wskazanie przepisów, na podstawie których dokonano zamówienia, oraz stwierdzenie, że przepisy te zostały ściśle zachowane;
- 4) jeżeli dyspozycja stanowi zapłatę za usługi transportowe świadczone przez przewoźników nie uspołecznionych — stwierdzenie, że przewoźnik nie uspołeczniony posiada uprawnienia przewozowe;
- 5) określenie sposobu ustalenia ceny przez wskazanie obowiązującego cennika lub pozycji cennika bądź nazwy organu, który cenę zatwierdził.

3. Jeżeli okoliczności przytoczone w oświadczeniu nasuwają wątpliwości co do legalności transakcji, a w szczególności jeżeli wynika z nich, że udzielenie zamówienia lub określenie ceny nastąpiło z naruszeniem obowiązujących przepisów o udzielaniu zamówień na dostawy, roboty i usługi albo o ustalaniu cen, jak również w razie stwierdzenia, że treść oświadczenia nie odpowiada rzeczywistości — bank może zażądać dodatkowego zatwierdzenia dyspozycji przez kierownika jednostki nadrzędnej zleceniodawcy i do czasu przedłożenia zatwierdzenia wstrzymać wykonanie dyspozycji.

Jeżeli zleceniodawcą jest ministerstwo (urząd centralny), jednostka centralna albo prezydium wojewódzkiej rady narodowej, w przypadku wstrzymania wykonania dyspozycji przez bank wymagane jest dodatkowe zatwierdzenie dyspozycji przez kierownika ministerstwa (urzędu centralnego), jednostki centralnej albo przewodniczącego prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

§ 3. Oświadczenie nie jest wymagane w razie rozliczeń z tytułu:

- 1) wszelkich należności wynikających ze stosunku pracy, z umów o dzieło lub zlecenie, podlegających podatkowi od wynagrodzeń, stypendiów, zapomóg i innych podobnych należności;
- 2) należności z tytułu twórczości lub usług o charakterze naukowym, oświatowym, literackim, artystycznym, publicystycznym, w rozumieniu przepisów o podatku od wynagrodzeń, jak również z tytułu nagród państwowych i konkursowych;
- 3) należności za usługi zespołów adwokackich;
- 4) należności z tytułu ubezpieczeń społecznych i umów ubezpieczeniowych;
- 5) wszelkich odszkodowań z tytułu poniesionych strat;
- 6) należności z tytułu wylosowanych obligacji pożyczek państwowych oraz wygranych loterii pieniężnej, gier liczbowych, gier loteryjnych;

7) wypłaty oszczędności oraz pożyczek udzielonych przez instytucje kredytowe i pracownicze kasy zapomogowo-pożyczkowe;

8) wszelkich należności ustalonych tytułami egzekucyjnymi oraz należności za przymusowe świadczenia na cele ogólnogospodarcze;

9) zwrotu kaucji, wadium i innych zabezpieczeń;

10) zobowiązań rzemieślniczych spółdzielni zaopatrzenia i zbytu wobec ich członków, które wynikają ze statutowej działalności spółdzielni;

11) podziału czystej nadwyżki i zwrotu udziałów członkowskich w spółdzielniach;

12) skupu dokonywanego przez upoważnione do tego przedsiębiorstwa uspołecznione od gospodarstw rolnych i hodowlanych artykułów wytworzonych w tych gospodarstwach, ryb od rybaków, zwierzyny łownej od myśliwych, runa leśnego od zbieraczy oraz drewna pochodzącego z lasów niepaństwowych lub z gospodarstw rolnych;

13) skupu dokonywanego przez upoważnione do tego przedsiębiorstwa uspołecznione odpadów użytkowych i opakowań oraz używanych przedmiotów do renowacji i dalszej odsprzedaży;

14) zakupu towarów przez uspołecznione jednostki handlu i zakłady gastronomiczne, dokonywanego dla uzupełnienia masy towarowej, jak również zakupu płodów rolnych dokonywanego bezpośrednio od producentów na zaopatrzenie własne przez szpitale, sanatoria, domy wczasowe, internaty, przedszkola, żłobki i inne podobne instytucje;

15) dostaw opartych na planach rozdziału;

16) zobowiązań jednostek uspołecznionego handlu komisowego wobec komitentów oraz wypłat jednostek handlu detalicznego na rzecz nabywców z tytułu zwrotu lub wad reklamowanych towarów;

17) należności prywatnych przedsiębiorców, rzemieślników i innych drobnych wykonawców z tytułu robót remontowo-budowlanych wykonywanych w szkołach, internatach, ośrodkach kolonijnych i innych podobnych zakładach, położonych poza miastami wojewódzkimi lub powiatowymi;

18) odszkodowań z tytułu wywłaszczenia nieruchomości oraz za przymusowo wykupione maszyny przemysłowe, jak również odszkodowań, o których mowa w ustawie z dnia 25 lutego 1958 r. o uregulowaniu stanu prawnego mienia pozostającego pod zarządem państwowym (Dz. U. Nr 11, poz. 37);

19) bieżących czynszów najmu lub dzierżawy nieruchomości i lokali;

20) należności za usługi kominiarskie.

§ 4. Ilekroć w rozporządzeniu niniejszym jest mowa o banku, należy rozumieć przez to również spółdzielnie oszczędnościowo-pożyczkowe.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie dwóch tygodni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole

189

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ ORAZ ZDROWIA

z dnia 28 kwietnia 1959 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 27 listopada 1958 r. w sprawie organizacji, szczegółowych zadań, składu i trybu postępowania komisji lekarskich do spraw inwalidztwa i zatrudnienia, trybu kierowania na badanie przez te komisje oraz w sprawie zasad wynagradzania członków komisji lekarskich i lekarzy działających w zakresie orzecznictwa lekarskiego.

Na podstawie art. 13 ust. 4 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowni-

ków i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97) zarządza się, co następuje: